

[Arne Melchior]

Men i øvrigt kan hr. Glønborg og jeg givetvis blive enige om vigtigheden af at vogte miljøet, det har CD altid været med til at understrege. Og om jeg ser på det i den ene eller den anden egenskab eller kapacitet, er jeg helt enig i, at hvad vi end foretager os i by og på land, til vands og i luften, skal vi tage de mest vidtgående miljøsyn, som overhovedet tænkes kan. Men mennesket selv er altså også en del af naturen og en del af miljøet, og der skal også være plads til menneskets udfoldelsesmuligheder.

**Lone Dybkjær (RV):**

Jamen jeg kan jo som vanligt tage udgangspunkt i den sidste ordførertale, nemlig hr. Arne Melchior, og så sige, at hr. Arne Melchior siger, at det, der sker her, er helt marginalt. Det kan man godt have som forudsætning – jeg er ikke enig, men lad os bare tage det som forudsætning et kort øjeblik – men så er der i hvert fald én ting i vejen med alle de marginaler: De går alle sammen i den gale retning, og det er sådan set det, der er klodens problem, at alt, hvad vi foretager os, går i den gale retning. Jeg vil såmænd godt sige, at det nok er marginalt i forhold til trafikken i øvrigt i Danmark, men det forhindrer jo ikke, at vi bliver ved med at øge trafikken.

Det er også marginalt, når vi som beskrevet i næste lovforslag ifølge finansministeren skal bygge, jeg ved ikke hvor mange motorveje i Jylland. Det hele går bare ad – et eller andet til, som jeg vistnok ikke må have lov at sige heroppefra. Det er sådan set det, der er problemet, og det er det, hr. Arne Melchior aldrig nogen sinde har forstået. Man kan sige, at hvis hr. Arne Melchior ikke havde taget den smule hensyn, eller at regeringen og Socialdemokratiet ikke havde taget den smule hensyn, var det gået endnu værre, det er jeg sådan set enig i.

Problemet er bare, at det er slem nok i forvejen. Og det er derfor, vi har problemer med disse projekter. Jeg kan ikke fatte, at man overhovedet kan gå ind på den tanke, at vi skal være 15 milliarder mennesker på denne jordklode, og så forestille sig, at vi skal ræse rundt i biler – det er dybt godnat, det kan aldrig lade sig gøre – og samtidig skabe en menneskeværdig tilværelse, det kan man simpelt hen sidde og regne på.

Det er den ene side af det, den anden side er – og så skal jeg komme til min ordførertale – at dette projekt er økonomisk uacceptabelt. Jeg

undrer mig såmænd ikke så meget over det, for man behøver ikke undre sig over så meget i dette Folketing, men jeg er nødt til at sige, at her er der tale om en investering, hvor man allerede på forhånd har accepteret, at den interne forrentning er værre end noget andet, lavere end på nogen andre projekter. Det er så én side af sagen. Men når først broen og jernbaneforbindelsen står der, er der ingen, der skal fortælle mig, at man ikke prøver på at gøre det mere økonomisk acceptabelt, sådan har det altid været. Så er det bare, jeg siger, at når det sker, går det ud over miljøet. Det er jo det, der vil ske, for hvordan kan det gøres økonomisk mere acceptabelt? Ved at drøne nogle flere privatbiler over, og det er naturligvis også derfor, man projekterer med en kapacitet på 55.000, det er, fordi man skal have dette til at blive økonomisk mere rentabelt på et eller andet tidspunkt. Det er det jo ikke på nuværende tidspunkt.

Lad os så opdele de miljømæssige problemer i blot to afsnit. Jeg skal slet ikke komme ind på sæler eller noget i den retning. Jeg vil bare se på bilforureningen, luftforureningen og på vandgennemstrømningen. Vandgennemstrømningen er i øjeblikket et problem. Østersøen er så belastet, at der ikke er råd til marginaler. Og man må dog kunne bede nogle af de mennesker, der taler så meget om miljøet, om at gå ud i naturen og så se på det. Jeg ved godt, at hr. Arne Melchior er formand for Turistrådet. Det var en af de få ting, hr. Arne Melchior ikke nævnte, turismen. Hvis hr. Arne Melchior gik ud og studerede dette her lidt mere end på overfladen med alle de lyse bøgetræer, der er ved at springe ud, ville hr. Arne Melchior konstatere, at det faktisk står temmelig skidt til med miljøet i Danmark en lang række steder. Men det står hundrede gange værre til, hvis man tager over til nogle af Østersølandene.

I forbindelse med Østersøen er noget af det, der er fuldstændig afgørende, altså gennemstrømningen, og det er her, vi har et problem. Det har også vist sig, at vi har problemer f.eks. i forbindelse med Storebælt. Man kunne måske prøve at se på, hvordan Storebælt udviklede sig, inden man traf disse dramatiske beslutninger. Vi har altså nogle problemer med gennemstrømningen, og en marginal forværring vil ødelægge Østersøen. Vi vil simpelt hen ikke kunne reparere på det. Lad os bare konstatere helt ærligt, at vi laver Østersøen om til en brak-